

preussiske Gendarmere i Sønderjylland ere meget forhadte af den danske Befolkning, og den høitærede Krigsminister veed ogsaa, at den danske Befolkning derovre søger at tilkænne dem og at lægge dem alle de lovlige Hindringer i Veien, de kan, men ikke desto mindre har aldrig nogenstunde en preussisk Gendarm gjort mod den danske Befolkning der, hvad de danske Gendarmere have gjort her imod deres egne Landsmænd. De preussiske Gendarmere have ikke studt paa den danske Befolkning i Sønderjylland, men de danske Gendarmere, den nuværende ærede Krigsministers Bænk, have studt paa danske Folk her. Hvis der ikke bliver sat en Stopper derfor, er der Frygt ikke alene hos Venstre men lige saa stærkt hos Høire for, at de kunne blive en hel Bande til Folks Fordærb og Ulykke. Det mest Beflagelige ved hele Sagen — hvad der har været mindet om for heri Thinget, men som det ikke kan stude at gjentage — er, at vi ikke faae et ordentligt Forsvarsvæsen. Vi ville alle lige fra den ærede Krigsminister og til os Venstremænd have et Forsvarsvæsen, men vi ere ikke enige med den ærede Krigsminister om, paa hvilken Maade det skal gjøres, og navnlig ere vi helt imod den provisoriske Maade, hvorpaa han griber Sagen an. Jeg synes, at den høitærede Krigsminister maa kunne sige sig selv, at jo længere Krigsbestyrelsen fortsætter paa den Wei, desto mere ødelægger den i Folket Tanke og Hjerte for et Forsvar for Landet. Dette finder jeg høist beflageligt, og derfor finder jeg, at det Bedste for Forsvaret af Landet vilde være, om Krigsministeren og i det Hele Ministeriet vilde gaa af, og andre, som Folket havde Tillid til, kom i deres Sted. Den ærede Minister kan sige sig selv, at han aldrig med Loven i Haanden og med Folkets Villie kommer til at gjøre dette til Landets Forsvar, hvorledes troer den ærede Minister saa, at han kan gjøre det tværtimod Loven og tværtimod Folkets Villie? Vi ere nu meget længere tilbage end i Middelalderen. Da erklærede en Konge: Der skal ikke ske noget i Landet uden Folkets Villie, og der skal ikke ske Noget uden Lov. Det var i Middelalderen, men hvorlangt ere vi ikke nu derfra med de Anskuelser, som den ærede Krigsminister her hævder, uagtet han har gjort Ed paa at holde Danmarks Riges Grundlov.

Rjar: Det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) har atter i Dag bekræftet sin Udtalelse om Gendarmernes uheldige Indførelse her i Landet. Ja, det er jeg enig med ham i. Naar han imid-

lertid siger, at det skal være de Herrers Skyld paa den anden Side, saa vilde det dog have været det Migtigste, om det ærede Medlem havde belagt disse Paaastande med Grunde... (Dinesen: Det har jeg gjort). Hvad er det da for Grunde? Er det ærede Medlem saa ikke saa venlig at ville rejse sig op en Gang til og fortælle os, hvad det er for Grunde? (Dinesen: Nei, det vil jeg ikke). Det betvivler jeg ogsaa, at det ærede Medlem kan gjøre, men det var umægtelig interessant at faae at vide, hvad det er, som de, han tillader sig at benævne: de Herrer paa den anden Side, have gjort. Det traf sig jo saa høist mærkeligt, at efter det uhykkelige Attentat, der skete paa Confeilspræsidenten, kom Gendarmene umiddelbart ovenpaa. Om det er det, der har bevirket Gendarmernes Fremkomst, det veed jeg ikke, men i hvert Fald, hvorledes det saa end er, om det har været en medvirkende Marsag eller ei, saa gad jeg nok vide, hvorledes det ærede Medlem kan bekynde os for i mindste Maade at have Noget med dette at bestille. — Til den ærede Krigsminister skal jeg sige, at hvis han ikke vil tro de Vidnesbyrd, som vi her ere i Stand til at give om Gendarmene, saa vil jeg raade ham til at lade indhente Erklæringer fra alle Landets Politimestre. De fleste af disse skulle virkelig ikke have Skyld for at staa paa en anden Side end det ærede Medlem fra Frederiksborg, og jeg er dog paa Forhaand aldeles overbevist om, at det store Flertal af dem vilde sige ham, at Gendarmene ikke alene ere unyttige, men i høieste Grad stabelige og fordærvelige. Jeg kan, for at belægge denne Paaastand, nævne for den ærede Krigsminister, at jeg overværede en Grundlovsfest i Randers i Sommer; Høire og Venstre holdt da Grundlovsfest tæt op ved hinanden; . . . . .

Formanden (Berg): Maa jeg bede ærede Medlemmer omkring Taleren at indtage deres Pladser.

Rjar: . . . . . der var da samlet allermindst mellem 20—30,000 Mennesker. Det første Budskab, der lød til os fra Talerstolen ved Grundlovsfest, var dette, at han, der aabnede Festen, sagde, at han kunde glæde Forsamlingen med den Efterretning, at det var lykkes Politimesteren i Randers at forstaae os for Nærværelsen af Gendarmere. Jeg kunde have undt den ærede Krigsminister at have været til Stede og set, hvilken Glæde denne Meddelelse vakte hos Alle, og jeg tør sige: lige saa godt hos Høire som hos Venstre.